

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2019 - 5548

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 13. september 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 62 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares.

Doknr.
136578

Spørgsmål nr. 62:

Dato
07-10-2019

”Vil ministeren kommentere henvendelsen og talepapir fra en gruppe borgere i Herlev om sagsbehandlingspraksis over for voldsramte mødre og deres børn, jf. SOU alm. del – bilag 13 og 65?”

Svar:

I henvendelsen og talepapiret anføres det, at Familieretshuset og familieretten i sager om forældremyndighed, barnets bopæl og samvær, og hvor den ene forælder gør opmærksom på vold, når sagen skal afgøres, forlader sig på forkerte kommunale vurderinger og ikke selv undersøger sagerne nærmere.

Jeg kan oplyse, at en helt central målsætning med den familieretlige reform og det nye familieretlige system er, at sagerne i Familieretshuset skal mødes efter behov, bl.a. ud fra en erkendelse af, at komplekse sager efter forældreansvarsloven (såkaldte ”§ 7-sager”) kræver et særligt fokus og en særlig tilgang på grund af de risikofaktorer, som familien er påvirket af, fx et højt konfliktniveau mellem forældrene, vold, misbrug, psykisk sygdom og socialt udsathed.

Det fremgår således af § 7 i Lov om Familieretshuset, at disse sager skal behandles tværfagligt. Dette betyder, at familierne mødes af en tværfaglig tilgang, hvor både juridiske og børne- og familiefaglige kompetencer indgår. I behandlingen af sagerne skal der være fokus på beskyttelse af barnet, og Familieretshuset skal sørge for at undersøge og oplyse sagen og belyse forældrenes personlige egenskaber og deres evne til at drage omsorg for barnet.

Samarbejdet mellem det familieretlige og det sociale system i de komplekse sager er blevet styrket med reformen. Formålet med samarbejdet er at finde helhedsorienterede løsninger til barnets bedste. Når Familieretshuset indleder behandlingen af en § 7-sag, skal kommunen kontaktes for at afklare behovet for at finde en helhedsorienteret løsning for familien. Familieretshuset kan også indhente oplysninger om familien fra kommunen. Det betyder, at der kan være relevante oplysninger i kommunens behandling af barnets sociale sag, som indgår i Familieretshusets oplysning af sagen, men Familieretshuset skal herudover sørge for en nærmere belysning af forældrenes forhold, når det er relevant.

Hvis der er grund til at antage, at et barn har behov for støtte – herunder som følge af vold, eller mistanke om vold, mod en forælder i familien – har kommunen pligt til at undersøge barnets forhold. I serviceloven er der en række krav til undersøgelsen, der

skal sikre, at afgørelsen om støtte træffes på et fagligt solidt grundlag. Der er således krav om, at kommunen skal undersøge barnets forhold gennem en børnefaglig undersøgelse jf. servicelovens § 50.

Jeg skal i øvrigt bemærke, at det i forbindelse med den familieretlige reform er tydeliggjort i forældreansvarsloven, at en part, der har været udsat for voldelig adfærd, herunder psykisk vold, eller hvis der er mistanke herom, ikke har pligt til at deltage i møder sammen med den anden part. Det samme gælder, hvis det er barnet, der har været eller mistænkes udsat for voldelig adfærd.

Det er afgørende for mig, at den ændrede struktur i det nye familieretlige system sikrer den ønskede kvalitet, og at familierne i de komplekse sager mødes med den særlige tilgang, som disse familier har behov for. Jeg vil naturligvis følge udmøntningen af den familieretlige reform tæt, og reformen bliver – som forudsat i den politiske aftale bag reformen (Aftale om ét samlet familieretligt system af 27. marts 2018) – evalueret, så der kan foretages eventuelle nødvendige tilpasninger af systemet.

Med venlig hilsen

Astrid Krag